

ΑΠΟΨΕΙΣ

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά → despina.bahas@kosmos.com.au

Εγκληματικότητα

Η εγκληματικότητα έχει πάρει διαστάσεις επιδημίας και στην Αυστραλία και επανέρχομαι στο μείζον αυτό κοινωνικό πρόβλημα που πρέπει να έχει μια πρώτη προτεραιότητα για την αντιμετώπισή του από την κυβέρνηση. Γιατί στην εποχή που ζούμε όλα είναι πιθανά. Δεν χρειάζεται να υπάρξει εμπόλεμη κατάσταση για να έρθουν ξαφνικά στη πόρτα σου ή όταν περπατάς αμέριμνος στο δρόμο και να σε κάνουν κόσκινο από τις σφαίρες δυο τρεις μανträχαλοι επιβιβασμένοι συνήθως σε αυτοκίνητο. Οι ειδήσεις που βλέπουν καθημερινά το φως της δημοσιότητας και τα στοιχεία που ανακοινώθηκαν πρόσφατα από τα Αυστραλιανά Μέσα Ενημέρωσης για τη βία και την εγκληματικότητα ανάμεσα στους νέους ηλικίας από 10 μέχρι 19 χρόνων, δεν πρέπει να αφήσουν κανέναν αδιάφορο, αφού προκύπτει από αυτά ότι η παραβατικότητα ανηλίκων συνεχίζει να παραμένει σε υψηλά επίπεδα σε σύγκριση με άλλες αναπτυγμένες χώρες του πλανήτη μας.

ΣΤΗΝ εποχή μας η βία πάσης φύσεως και μορφής μοιάζει να κυριαρχεί σε όλους τους τομείς. Τα τελευταία χρόνια τα κρούσματα εκδηλώσεως βίας μεταξύ νεαρών ηλικιών αυξάνονται. Τα παραπτώματα που αφορούν τα ναρκωτικά αυξήθηκαν σε σύγκριση με το προηγούμενο οικονομικό έτος. Οι κλοπές και οι διαρρήξεις αυξήθηκαν κατά την ίδια περίοδο. Αύξηση παρατηρείται επίσης στις ανθρωποκτονίες, στις ένοπλες ληστείες, στον αριθμό βιαιών επιθέσεων με πρόκληση σωματικών κακώσεων, καθώς επίσης στην πρόκληση υλικών ζημιών. Δυστυχώς αυτά δεν είναι τα μόνα βίαια περιστατικά που συμβαίνουν. Καθημερινά τα μέσα μαζικής ενημέρωσης μας βομβαρδίζουν με ειδήσεις για συγγερές δολοφονίες, για ένοπλες ληστείες, κλοπές, διαρρήξεις και ο κατάλογος πάει λέγοντας. Και αυτό σημαίνει ότι η έξαρση της βίας και της εγκληματικότητας είναι ένα πρόβλημα που δεν πρέπει να αφήσει τον πρωθυπουργό αδιάφορο. Γιατί το τίμημα που θα πληρώσει η Αυστραλιανή κοινωνία από την αδυναμία του κράτους να χτυπήσει το έγκλημα, είναι πολύ μεγάλο, μπροστά μάλιστα στην ολοένα αυξανόμενη εγκληματικότητα.

ΤΑ δελτία ειδήσεων στην τηλεόραση αρχίζουν με δραστηριότητες από συμμορίες νεαρών που σκοτώνουν, κάνουν ληστείες, πωλούν ναρκωτικά και έχουν γίνει ο τρόμος και ο φόβος των φιλήσυχων κατοίκων της Πόλης μας. Ο τρόμος και ο πανικός πάνω από την Πόλη βασιλεύουν. Η Αστυνομία δεν μπορεί πια να προστατεύσει τον απλό πολίτη και αυτός αναγκάζεται να πάρει τα δικά του μέτρα. Κλειδαμπαρώνεται στο σπίτι του, βάζει σίδερα στα παράθυρά του, στις πόρτες, συναγεμμούς και περιμένει το μοιραίο. Πολλοί προτιμούν την εύκολη λύση και αγοράζουν σκυλιά

Η ΑΥΞΗΣΗ της εγκληματικότητας τόσο στην Αυστραλία όσο και Διεθνώς είναι ένα τεράστιο πρόβλημα τα τελευταία χρόνια που η αντιμετώπισή του δεν εξαντλείται κυρίως με στατιστικές μετρήσεις και άγονες συζητήσεις για την ικανότητα ή όχι της Αστυνομίας να επιβάλει το νόμο και την τάξη.

για να προστατεύσουν τους ίδιους αλλά και τις ιδιοκτησίες τους, ή έστω για να τους προειδοποιούν με το γάβγισμά τους για πιθανούς εισβολείς. Υπάρχουν όμως και πολίτες οι οποίοι αποφεύγουν να κυκλοφορούν τα βράδια στους δρόμους και κλείνουν στα σπίτια τους –στα φρουριά τους αν θέλετε –όπου νιώθουν ασφαλείς, γιατί έξω στους δρόμους φοβούνται να κυκλοφορούν. Με λίγα λόγια, χάνουμε κάτι πολύ πολύτιμο, την προσωπική μας ηρεμία. Γι'αυτό οποιαδήποτε πρόταση για ένα θετικό βήμα για την αντιμετώπιση του προβλήματος της εγκληματικότητας, μας βρίσκει σύμφωνους. Είμαστε «Ολ δι γουαίπ» με τον Αρχηγό της Αστυνομίας και την κυβέρνηση της Πολιτείας που έδωσε στην Αστυνομία τις απαραίτητες νομικές δυνατότητες.

ΑΥΤΟ που εκπλήσσει όμως είναι ότι η εξουσία δεν προσπαθεί να αναλύσει το φαινόμενο και να εντοπίσει τη ρίζα του κακού. Οι πολιτικοί προσεγγίζουν το θέμα με τη λογική της ασπιρίνης. Αύξηση των Αστυνομικών στους δρόμους, μεγαλύτερες ποινές στους ενόχους είναι οι απαντήσεις των πολιτικών στο κοινωνικό αυτό φαινόμενο. Ας υποθέσουμε ότι οι κυβερνήσεις αποφασίζουν τη γενναία χρηματοδότηση της Αστυνομίας. Θα μειωθεί η εγκληματικότητα; Δεν νομίζουμε. Ενδεχομένως θα συλλαμβάνονται περισσότεροι κακοποιοί και θα γεμίζουν οι φυλακές, αλλά το πρόβλημα θα παραμένει. Το έγκλημα θα οργανωθεί και θα στραφεί προς άλλους στόχους.

Η ΑΥΞΗΣΗ της εγκληματικότητας τόσο στην Αυστραλία όσο και Διεθνώς είναι ένα τεράστιο πρόβλημα τα τελευταία χρόνια που η αντιμετώπισή του δεν εξαντλείται κυρίως με στατιστικές μετρήσεις και άγονες συζητήσεις για την ικανότητα ή όχι της Αστυνομίας να επιβάλει το νόμο και την τάξη. Το να στεκόμαστε στην εξέταση των συμπτωμάτων και να μην προχωρούμε στην αναζήτηση και την επισήμανση των αιτιών, ώστε να εφαρμοστεί μια ριζική θεραπεία, το μόνο που καταφέρνουμε είναι να διαιωνίζουμε το πρόβλημα. Μια πρόσφατη Έρευνα που έγινε στην Αμερική για τον ίδιο λόγο, ίσως φωτίσει το πρόβλημά μας πιο πολύ. Σε αυτή την Έρευνα λοιπόν γίνεται λόγος ότι θα πρέπει η Πολιτεία να δείξει ειδική μέριμνα για τους Νέους και τις Νέες που βρίσκονται στην ηλικία των 12 ή 13 ετών με διάφορα προγράμματα που θα έχουν σαν στόχο την ενημέρωση και την επιμόρφωση αυτών των παιδιών. Ένα άλλο μέτρο που η Έκθεση κρίνει ως αποτελεσματικό είναι και η προσφορά εργασίας. Νέοι που έχουν δουλειά δύσκολα καταφεύγουν στα κάθε είδους εγκλήματα. Να λοιπόν που βρίσκεται κατά τη γνώμη μας η ουσία του προβλήματος.

ΑΝ πιστέψουμε την άποψη που λέει ότι πιο εύκολο είναι για κάποιον φτωχό

να διαπράξει ένα έγκλημα, τότε εύκολα φτάνουμε στην πρώτη υπόθεση. Το έγκλημα έχει οικονομικά αίτια. Όλες αυτές οι στρατιές των ανέργων, των απόκληρων της κοινωνίας, που θα βρουν καταφύγιο; Πως θα επιζήσουν; Δεν σας έχει τύχει κάποια στιγμή στη ζωή σας να ζηλέψετε την επιτυχία του γειτονά σας; Έτσι και αυτοί. «Ζηλεύουν», απαιτούν μια άλλη ζωή. Θα μου πείτε ναι αλλά εμείς δεν σκοτώνουμε. Καταρχή μην είστε και τόσο βέβαιοι. Δεύτερον η απελπισία μαζί με την πείνα είναι άσχημος συνδυασμός. Η άλλη άποψη για το έγκλημα είναι αυτή που θέλει την ψυχή μας άβυσσο και δεν έχει άδικο. Κάθε μέρα ακούμε και διαβάζουμε ευηπόλυτους πολίτες να διαπράττουν εγκλήματα χωρίς σημαντικό για μας τουλάχιστον λόγο. Είναι μέσα στην ανθρώπινη φύση μας. Άλλωστε πολλά είναι τα εγκλήματα που βοήθησαν την «πρόοδο της ιστορίας». Κάνει και Άβελ και πάει λέγοντας.

Η άποψη όμως αυτή είναι μια εξατομικευμένη δικαιολογία. Το θέμα είναι τι γίνεται με τη βία και την εγκληματικότητα σαν μαζικό φαινόμενο. Αυτό το φαινόμενο που μας υποχρεώνει να πεταγόμαστε από τον ύπνο μας, μόλις ακούσουμε κάποιον ξαφνικό και περίεργο θόρυβο στο σπίτι μας το βράδυ. Επειδή πιστεύουμε ότι τα περισσότερα πράγματα στη ζωή ξεκινούν από την οικονομική ανισότητα που υπάρχει μεταξύ των ανθρώπων, θα στρέψουμε προς τα εκεί τα πυρά μας. Όσο πιο λίγη φροντίδα δείχνει η κοινωνία και η πολιτεία ειδικότερα προς τις ασθενέστερες τάξεις και τα ψυχολογικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι νέοι από διάφορες αιτίες, όσο και πιο πολύ η βία και η εγκληματικότητα θα αυξάνονται. Μην περάσει ποτέ από το μυαλό σας ότι μπορεί να λυθούν όλα με αυστηρότερους νόμους και ποινές. Αυτές είναι θεωρίες που ξεπεράστηκαν πια εκ του αποτελέσματος.

**Για άνθη
σε κάθε περίπτωση**

WARATAH FLORIST

**ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ
ΜΠΕΡΤΟΥΤΣΙ**

- * Ανθοδέσμες
- * Στεφάνια
- * Ανθοστολισμοί

4/322 Homer St., Earlwood
Τηλ.: 9559 1193